

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger

(Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungvæg m.v.)

§ 1

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 404 af 1. juni 2005, lov nr. 105 af 20. februar 2006, § 2 i lov nr. 402 af 21. april 2010 og senest ved lov nr. 603 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« ændres til: »Den Europæiske Unions«.

2. I § 4 indsættes som *stk. 2-3*:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af mærker, der bringes på markedet som egnet til opfyldelse af krav om mærkning fastsat i medfør af stk. 1, 2. pkt. Reglerne kan indeholde bestemmelser om, at mærket skal være godkendt, før det udleveres til isættelse i dyret.

Stk. 3. Ministeren kan påbyde producenten eller enhver, der har bragt mærker i omsætning, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af stk. 2, at foranledige mærkerne fjernet fra de besætninger, hvor mærkerne er anvendt.«

3. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »infektioner«: »m.v.«

4. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Har dyr tilsigtet eller utilsigtet indtaget eller optaget, eller er under mistanke for at have indtaget eller optaget, kemiske stoffer, herunder radioaktive stoffer, gennem foder eller på anden måde, i en koncentration, som kan udgøre en risiko for fødevarerens sikkerhed, folkesundheden eller samfundsøkonomien, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af en sådan kemisk forurening, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, høg, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed den kemiske forurening kan spredes

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
  - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på analyse,
  - b) tilsyn,
  - c) mærkning,
  - d) behandling,
  - e) isolation, og
  - f) særlige betingelser for levering af dyr.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være kontamineret:
  - a) Særlige undersøgelser,

- b) behandling,
  - c) mærkning,
  - d) påbud om særlig anvendelse,
  - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
  - f) desinfektion,
  - g) opbevaring og
  - h) bortskaffelse.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
- a) Særlige krav til indretning og drift,
  - b) rengøring og desinfektion,
  - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
  - d) tilsyn,
  - e) afspærring,
  - f) tørlægning og
  - g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr samt om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af kemiske forureninger, jf. stk.1.«

5. Efter § 36 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 36 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i § 30 a nævnte undersøgelser for kemiske forureninger, samt om offentliggørelse af resultaterne.

§ 36 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold og andre personer, herunder jægere, skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.«

6. § 62 affattes således:

» § 62. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet, der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har rekvireret analysen.«.

7. I § 70, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »efter«: »§ 4, stk. 3,« og efter »§ 30, stk. 1, 3 eller 4,«: »§ 30 a, stk. 1,«

8. I § 70, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1.«

Nr. 4-9 bliver herefter nr. 5-10.

I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 30. november 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« ændres til: »Den Europæiske Unions«.

2. Efter § 11 indsættes i *kapitel 3*:

»§ **11 a.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at dyrlæger skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.«

3. I § 14, *stk. 1*, og *stk. 2, nr. 1*, ændres »ungkvæg« til: »ungkvæg, herunder handyr,«.

§ 3

Loven træder i kraft den xx 2012.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse			
1.	Indledning		
2.	Baggrund		
	2.1.	Godkendelse af øremærker og chip til visse dyrearter	
	2.2.	Beredskab ved kemisk forurening af dyr	
	2.3.	Indberetning af diagnostiske laboratoriefund	
	2.4.	Konsekvensændring af lov om hold af dyr § 62 efter ressortomlægning	
	2.5.	Udvidelse af kategorien ungvæg til også at omfatte handyr indtil to år	
	2.6.	Straf for at undlade at efterkomme påbud i forbindelse med højt antibiotika	
3.	Lovforslaget		
	3.1.	Godkendelse af mærker til dyr	
		3.1.1.	Gældende ret
		3.1.2.	Fødevareministeriets overvejelser
	3.2.	Beredskab ved kemisk forurening af dyr	
		3.2.1.	Gældende ret
		3.2.2.	Fødevareministeriets overvejelser
	3.3.	Indberetning af diagnostiske laboratoriefund	
		3.3.1.	Gældende ret
		3.3.2.	Fødevareministeriets overvejelser
	3.4.	Konsekvensændring af lov om hold af dyr § 62 efter ressortomlægning	
		3.4.1.	Gældende ret
		3.4.2.	Fødevareministeriets overvejelser
	3.5.	Udvidelse af kategorien ungvæg til også at omfatte handyr indtil to år	
		3.5.1.	Gældende ret
		3.5.2.	Fødevareministeriets overvejelser
	3.6.	Straf for at undlade at efterkomme påbud i forbindelse med højt antibiotika	
		3.6.1.	Gældende ret
		3.6.2.	Fødevareministeriets overvejelser
4.	Økonomiske konsekvenser for det offentlige		
5.	Administrative konsekvenser for det offentlige		
6.	Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
7.	Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
8.	Administrative konsekvenser for borgerne		
9.	Miljømæssige konsekvenser		

10.	Forholdet til EU-retten
11.	Høring
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at lov om hold af dyr ændres, således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om betingelser for markedsføring, herunder godkendelse, af mærker til dyr, herunder f.eks. øremærker, chip og vomboli (chip indlejret i keramisk eller andet materiale med henblik på placering i vommen på drøvtyggere). Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 og Rådets forordning nr. 21/2004 af 17. december 2003 giver hjemmel til at kræve myndighedsgodkendelse af mærker til kvæg, får og geder. Der er derimod hverken i EU regler eller i lov om hold af dyr hjemmel til at kræve egentlig myndighedsgodkendelse af mærker, chip og vomboli til andre dyr end kvæg, får og geder. Formålet med forslaget er at mindske risikoen for, at ejeren af en besætning køber eller anvender mærker, chip eller vomboli, der ikke lever op til de krav, Fødevareministeriet stiller til mærker til dyr.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes hjemmel i lov om hold af dyr til fastsættelse af beredskab i forbindelse med dyr, der har indtaget kontamineret foder eller på anden måde er blevet kemisk forurenede..

Herudover tager lovforslaget sigte på at indføre hjemmel i såvel lov om hold af dyr som lov om dyrlæger til at ejere af dyrehold og andre personer, herunder jægere samt dyrlæger, skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr med henblik på at etablere et samlet overblik over forekomst af sygdomme hos husdyr.

Endvidere foreslås det, at kategorien ungvæg i § 14 i lov om dyrlæger udvides til også at omfatte handyr, så antallet af rådgivningsbesøg ikke påvirkes af, om f.eks. en stud faktisk er fyldt 12 måneder, inden den føres til slagtning.

Endelig foreslås nogle ændringer af lovteknisk karakter i lov om hold af dyr.

2. Baggrund

2.1. Godkendelse af mærker til dyr

§ 4 i lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om registrering og mærkning af dyr, herunder krav om, at en bestemt mærkning skal anvendes. Bestemmelserne er efter lovens § 3 rettet mod den, der holder dyr; det vil typisk være den, der ejer besætningen. Bestemmelsen giver derimod ikke hjemmel til at stille krav til den, der fremstiller eller leverer mærkerne. Med hjemmel i bestemmelsen har Fødevarestyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 1078 af 28. november 2011 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder (mærkningsbekendtgørelsen), og med henvisning til mærkningsbekendtgørelsen har Fødevarestyrelsen igennem flere år afholdt EU-udbud og indgået kontrakter med forskellige leverandører om levering af øremærker. Fødevarestyrelsen har ved indgåelse af kontrakt med den enkelte leverandør forpligtet denne til at overholde nærmere angivne krav til mærkerne. Alle mærker skulle desuden bestilles og udleveres gennem VFL Kvæg.

På baggrund af en henvendelse fra en fåreholder opfordrede Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i efteråret 2010 Fødevarestyrelsen til at sætte markedet for øremærker frit. Det var Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at Fødevarestyrelsen ikke havde pligt til at afholde EU-udbud, og at

hensynet bag mærkningsreglerne kunne varetages alene ved at regulere kravene til mærker i bekendtgørelsesform. Fødevarestyrelsen besluttede herefter at stille markedet for øremærker frit, og opsagde derfor eksisterende kontrakter med leverandørerne med seks måneders varsel.

Som en yderligere konsekvens af at markedet blev sat frit, udstedte Fødevarestyrelsen i maj 2011 bekendtgørelse nr. 405 af 5. maj 2011 om tekniske krav og godkendelse m.m. til øremærker, elektroniske øremærker og chip til kvæg, svin, får eller geder, *som forventes ændret ved bekendtgørelse nr....* Bekendtgørelsen viderefører en væsentlig del af de krav til øremærker, elektroniske øremærker og chip, der hidtil var stillet i forbindelse med indgåelse af kontrakter med leverandører af øremærker, elektroniske øremærker og chip.

Bekendtgørelsen om de tekniske krav til mærker stiller bl.a. krav til fremstillingsmateriale, farve og prægning med informationer. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 og Rådets forordning nr. 21/2004 af 17. december 2003, giver mulighed for at stille krav om egentlig myndighedsgodkendelse af mærker til kvæg, får og geder. Der er derimod ikke i dag hjemmel til at stille krav om myndighedsgodkendelse af mærker til andre dyrearter end kvæg, får og geder. Det vil fremover få betydning for den enkelte ejer af besætninger af dyrearter, hvor der ikke er hjemmel til at stille krav om myndighedsgodkendelse af mærker. Besætningsejerne kunne tidligere købe mærker i tillid til, at mærkerne overholdt de krav, der stilles af EU og Fødevareministeriet. Efter markedet er sat frit, er det nu - for så vidt angår de dyrearter, hvor der ikke er krav om myndighedsgodkendelse af mærkerne - den enkelte besætningsejer, der har ansvaret for, at det mærke, der indkøbes og sættes i dyret, overholder samtlige krav i lovgivningen.

Da kravene til mærker i vidt omfang er af teknisk karakter, og da kravet om mærkning gælder for både små og store besætninger, herunder hobbyhold, finder Fødevareministeriet det ønskeligt, at der også skabes hjemmel til at stille krav om myndighedsgodkendelse af mærker til andre dyr end kvæg, får og geder.

Hjemmelen påtænkes benyttet til i første omgang at stille krav om myndighedsgodkendelse af mærker til svin.

Mærker til svin udgør langt størstedelen af solgte mærker til dyr. Der omsættes således årligt ca. 13.392.300 mærker til svin, 626.600 sæt mærker til kvæg, 119.600 sæt mærker til får og ca. 7.700 sæt mærker til geder.

2.2. Beredskab ved kemisk forurening af dyr

I begyndelsen af 2011 blev dyrehold i Tyskland udsat for kemisk forurening, fordi en tysk virksomhed havde tilsat dioxin til foder. De tyske myndigheder benyttede sig af en ekstensiv fortolkning af forsigtighedsprincippet til at afspærre de farme, der havde aftaget det forgiftede foder. Det hang sammen med, at der hverken i de tyske regler eller i EU-regler var den nødvendige hjemmel.

Det vil i sidste ende altid være en fødevarevirksomheds ansvar, at de produkter, som forlader virksomheden, overholder fødevarelovgivningens regler, og f.eks. ikke indeholder kemiske forureninger, som overstiger fastsatte grænseværdier. Men af hensyn til fødevarerens sikkerheden, folkesundheden og samfundsøkonomien kan det i alvorlige tilfælde være nødvendigt for myndighederne at have kontrol med de kontaminerede dyr, sådan at man ikke skal forlade sig på virksomhedernes egenkontrol og myndighedernes stikprøvekontrol, men i stedet f.eks. kan isolere besætninger, hvor der er konstateret eller er mistanke om en kemisk forurening.

EU er på vej med et nyt forslag på dyresundhedsområdet, sandsynligvis i form af en forordning. Forslaget er endnu på et meget præliminært stadie, men tager bl.a. sigte på beredskab over for sygdom og, som det benævnes i et "working document" fra Kommissionen (SANCO/7221/2010, Draft

Status November 2010), ”andre forhold, der kan udgøre en alvorlig risiko for dyrs eller menneskers sundhed og miljøet.”. Disse andre forhold, der tænkes på, kunne være kemiske forureninger. Da forslaget ikke er fremsat endnu, er tidsrammen for retsaktens gennemførelse og anvendelse uvis.

Ligesom det var tilfældet i Tyskland under dioxin-sagen, har Danmark i dag ikke anden mulighed for at afspærre landbrug m.m. i tilfælde af kemiske forureninger af besætninger m.v. end at bruge forsigtighedsprincippet eller nødretslignende foranstaltninger som hjemmel. Der findes som nævnt ikke på nuværende tidspunkt EU-regler, som indeholder hjemmel til et sådant tiltag, og der er heller ikke nationale, danske regler.

2.3. Indberetning af diagnostiske laboratoriefund

Som led i den politiske aftale af 13. oktober 2010 om indførelse af dynamiske grænseværdier for antibiotikaforbrug og dødelighed er det mellem den daværende regering, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre aftalt, at der skal tilvejebringes et samlet overblik over sygdomsforekomst hos husdyr i Danmark.

Arbejdet med at etablere en sådan samlet oversigt over sygdomsforekomst hos husdyr er i dag forankret på Danmarks Tekniske Universitet, der traditionelt har forestået laboratoriediagnostik vedrørende en række smitsomme husdyrsygdomme, og som har stor erfaring med husdyrdiagnostik og sammenstilling af sygdomsdiagnoser.

I takt med, at myndigheder, dyrlæger, landmænd og andre personer, der kommer i berøring med husdyr, i større omfang end tidligere får foretaget diagnostiske undersøgelser på private laboratorier, herunder i udlandet, opstår der risiko for, at det overblik over sygdomsforekomst, som i dag kan tilvejebringes, bliver ufuldstændigt.

Det foreslås derfor, at der i lov om hold af dyr og i dyrlægeloven tilvejebringes hjemmel til at kunne fastsætte regler, der pålægger dyrlæger, landmænd og andre personer, der kommer i berøring med husdyr og vildt, og som får foretaget laboratoriediagnostik på andre laboratorier end Danmarks Tekniske Universitets, pligt til at indberette diagnostiske laboratoriefund med henblik på at kunne tilvejebringe et mere fuldstændigt overblik over sygdomsforekomst.

2.4. Konsekvensændring af lov om hold af dyr § 62 efter ressortomlægning

§ 62 i lov om hold af dyr blev affattet i sin nuværende form ved lov nr. 404 af 1. juni 2005 om ændring af forskellige hjemmelsbestemmelser om delegation til andre statslige myndigheder m.v. på Fødevareministeriets og Familie- og Forbrugerministeriets områder. Efter lovens § 12 fik bestemmelsen følgende ordlyd:

»§ 62. Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan anvendes med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har udtaget eller påbudt prøverne udtaget.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analyserne.«

Ændringsloven var en konsekvens af den ressortfordeling, der ved oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender blev fastlagt mellem Fødevarerministeriet og det ny ministerium, jf. herved kongelige resolutioner af henholdsvis 2. august 2004 og 9. august 2004. Lovændringen indeholdt de ændringer af Fødevarerministeriets og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders lovgivning, der var nødvendige som følge af ressortomlægningen, herunder at kontrolopgaver, der blev varetaget af Plantedirektoratet, fortsat kunne varetages i henhold til loven, selvom direktoratet var underlagt Fødevarerministeriet.

Ved kongelig resolution af 23. november 2007 blev Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender efterfølgende nedlagt, og dets opgaver i henhold til bl.a. lov om hold af dyr tilbageført til Fødevarerministeriet.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres tilbage til retstilstanden før lovændringen i 2005.

2.5. Udvidelse af kategorien ungvæg til også at omfatte handyr indtil to år

Efter dyrlægelovens § 14, stk. 1, som affattet ved lov nr. 401 af 21. april 2010 om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.), kan dyrlægen i en kvægbesætning, for hvilken der er indgået skriftlig aftale om basismodulet i en sundhedsrådgivningsordning efter § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til efterbehandling af bl.a. ungvæg, hvis dyrlægen har stillet diagnose for og påbegyndt behandling af det enkelte dyr.

Endvidere er det i dyrlægelovens § 14, stk. 2, nr. 1, fastsat, at dyrlægen i kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 1, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, bl.a. kan ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til behandling af de af besætningens ungvæg, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. dyrlægelovens § 12, stk. 1.

Ungkvæg er i de specielle bemærkninger til affattelsen af dyrlægelovens § 14 i lovforslaget (Folketingssamling 2009/10 L 85), nærmere defineret således:

»Ungkvæg er i rapporten om obligatorisk sundhedsrådgivning i kvæg- og svinebesætninger defineret som handyr under 1 år og hundyr, der endnu ikke har kælvet. Tilsvarende skal voksent kvæg efter lovforslaget forstås som handyr på et år eller ældre og hundyr, der har kælvet (typisk ca. 2½ år ved første kælvning).«

Videncentret for Landbrug, Kvæg, har peget på, at der ved udformningen af reglen i dyrlægelovens § 14 ikke blev taget fornødent hensyn til de tyrekalve, herunder stude (kastrede tyrekalve), som ofte først slages efter, de er fyldt 12 måneder.

Reglen indebærer, at tilstedeværelsen af bare et enkelt handyr over 12 måneder i en specialiseret slagtekalvebesætning medfører, at besætningen skal have flere dyrlægebesøg (9-12 dyrlægebesøg årligt i stedet for 4-6 dyrlægebesøg for kvægbesætninger med tilvalgsmodul 1 afhængigt af, hvilken rådgivningskategori besætningen er placeret i).

Der er ikke nogen veterinærfaglig begrundelse for, at handyr på f.eks. 14 måneder skal have flere dyrlægebesøg end handyr på f.eks. 10 måneder. Det foreslås derfor, at reglen ændres, så aldersgrænsen for handyr i dyrlægelovens § 14, stk. 1 og 2, tilpasses de faktiske produktionsforhold i de specialiserede slagtekalvebesætninger.

Ændringen vil betyde, at handyr som udgangspunkt vil blive ført til slagtning, når de opnår en passende slagtevægt. Forslaget vurderes på den baggrund at øge rentabiliteten for specialiserede slagtekalvebesætninger, ligesom færre dyrlægebesøg i de berørte besætninger medfører en besparelse for de pågældende landmænd, uden at fødevareresikkerheden forringes.

2.6. Straf for at undlade at efterkomme påbud i forbindelse med højt antibiotikaforbrug

Ved lov nr. 603 af 14. juni 2011 om ændring af lov om hold af dyr blev der blandt flere initiativer til reduktion af det veterinære forbrug af antibiotika indført hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri over for svinebesætninger kan meddele påbud om henholdsvis en supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af den maksimale belægningsgrad. Der kan være behov for at understøtte disse påbud med mulighed for at straffe manglende efterlevelse af påbuddene. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel til at straffe den, der undlader at efterkomme påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1, i lov om hold af dyr.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Godkendelse af mærker til dyr

3.1.1. Gældende ret

EU lovgivningen stiller krav om mærkning af kvæg, svin, får og geder af hensyn til dyrenes sporbarhed og identifikation, der er vigtig for det veterinære beredskab. Med hjemmel i lov om hold af dyr har Fødevarestyrelsen udstedt mærkningsbekendtgørelsen, der implementerer EU reglerne med krav om mærkning af kvæg, svin, får og geder, og herudover fastsætter nærmere krav til mærkernes udformning.

Fødevarestyrelsen har hidtil sikret, at de mærker, der blev bragt på markedet, overholdt lovgivningens krav ved, at styrelsen har afholdt EU-udbud og efterfølgende indgået kontrakter med udvalgte leverandører. Fødevarestyrelsen kunne i bestemmelser i kontrakten forpligte leverandørerne på nærmere krav til mærkerne, og Fødevarestyrelsen krævede mærkerne fremsendt til godkendelse forud for kontraktindgåelsen.

Efter at Fødevarestyrelsen i 2010 af konkurrencemæssige hensyn fandt det rigtigst at stille markedet for øremærker frit, eksisterer muligheden for at stille krav til leverandøren af mærker kun i begrænset omfang. Fødevarestyrelsen har således kun mulighed for at stille krav til leverandøren af mærker til kvæg, får og geder, fordi der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 og Rådets forordning nr. 21/2004 af 17. december 2003 er hjemmel til at stille krav om forudgående myndighedsgodkendelse af disse mærker. Der er derimod hverken i EU lovgivningen eller i lov om hold af dyr hjemmel til at stille krav om forudgående myndighedsgodkendelse af mærker til andre dyrearter end kvæg, får og geder, der bruges med henblik på opfyldelse af lovgivningens krav om mærkning. Det er derfor den enkelte besætningsejer, der har ansvaret for, at de mærker, der anvendes ved mærkning af andre dyrearter end kvæg, får og geder, lever op til lovgivningens tekniske krav til mærkerne. Tilsynsmyndigheden har tilsvarende alene mulighed for at kontrollere og retsforfølge den enkelte besætningsejer, hvis mærker ikke overholder de tekniske krav i lovgivningen. Lov om hold af dyr giver derimod ikke i dag hjemmel til at retsforfølge producenter eller andre, der forhandler mærker til andre dyrearter end kvæg, får og geder, når markedet ikke overholder lovgivningens krav.

3.1.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det foreslås, at der i lov om hold af dyr indsættes en ny bestemmelse, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om betingelser for markedsføring og godkendelse af de mærker, der bringes på markedet som egnet til opfyldelse af Fødevarestyrelsens regler om anvendelse af bestemte mærker til dyr.

Det fremsatte forslag giver mulighed for, at mærker, der sælges som egnet til opfyldelse af Fødevarestyrelsens krav, kun kan markedsføres og sælges lovligt, hvis mærkerne overholder en række tekniske krav, der bl.a. angår farve, fremstillingsmateriale, dyrevelfærd, information og prægning. Kravene vil kunne rettes mod ethvert led i omsætningskæden, dvs. producent, importør, grossist og detailed.

Med den foreslåede ændring vil det også være muligt at kræve egentlig myndighedsgodkendelse af alle mærker.

Levering af mærker til besætningsejer kan ske på forskellig vis:

- 1) En dansk producent leverer direkte til besætningsejer i Danmark.
- 2) En importør leverer et udenlandsk produceret mærke til besætningsejer i Danmark.
- 3) En dansk importør videresælger et udenlandsk produceret mærke til en detailhandlende, der leverer mærket til besætningsejer i Danmark.
- 4) En udenlandsk producent leverer direkte til besætningsejer i Danmark.

Myndighedsgodkendelsen skal efter forslaget senest foreligge, før mærket isættes dyret, hvilket i praksis vil sige, før mærket udleveres. Udlevering kan ske til besætningens ejer eller bruger eller andre, der modtager mærket på vegne af ejer eller bruger. Det er derfor logisk, at pligten til at søge mærket godkendt lægges på den, der sælger og udleverer mærket til besætningsejer. Ud fra praktiske hensyn bør såvel producent som importør dog også kunne søge mærket godkendt.

Det forventes, at Fødevarestyrelsen vil stille krav om myndighedsgodkendelse af mærker til svin, og at Fødevarestyrelsens godkendelse af mærker vil ske på vilkår, der svarer til de krav, der i dag fremgår af bekendtgørelse nr. 405 af 5. maj 2011 om tekniske krav og godkendelse m.m. til øremærker, elektroniske øremærker og chip til kvæg, svin, får eller geder. Kravene i bekendtgørelsen vil dog kunne ændres over tid afhængigt af teknisk udvikling m.m., og der kan derfor opstå situationer, hvor Fødevarestyrelsen vil være nødt til at tilbagekalde en godkendelse, f.eks. hvis der kommer nye skærpede EU-krav til aflæsningsafstand til elektroniske mærker. Der er i denne situation også et hensyn at tage til producenten af mærket, der har indrettet sin produktion efter den foreliggende godkendelse. En eventuel tilbagekaldelse vil derfor skulle ske med rimeligt varsel og ud fra almindelige proportionalitetsprincipper. Hvis en godkendelse tilbagekaldes, skal der søges fornyet godkendelse af mærket, der herefter skal overholde de ændrede regler. At en godkendelse tilbagekaldes får ikke betydning for lovligheden af mærker, der er købt og anvendt, mens godkendelsen var gældende. Besætningsejer, der har isat mærker, der er markedsført og solgt lovligt, berøres således ikke af, at en godkendelse tilbagekaldes.

Også andre betingelser vil kunne være relevante for en godkendelse.

Hvis der på et senere tidspunkt skulle opstå krav om mærkning af andre dyrearter end kvæg, svin, får eller geder, vil der efter forslaget også kunne fastsættes betingelser for markedsføring og godkendelse af mærker til disse dyr.

Endelig foreslås det, at der skabes hjemmel for ministeren til at kræve, at mærker, der er solgt og anvendt i besætninger uden iagttagelse af kravene til markedsføring og godkendelse, kan kræves fjernet fra besætningen. Med bestemmelsen slås det fast, at det er omsætningsledet, der har ansvaret for mærkernes lovlighed, også når mærkerne er udleveret og isat dyret. Det er op til sælger at tage kontakt til besætningsejer og sørge for, at mangelfulde mærker fjernes fra besætningen. Der er

med bestemmelsen givet mulighed for at sanktionere en eventuel overtrædelse af de administrativt fastsatte regler om markedsføring, og kravet om fjernelse af ulovlige mærker vil efter forslaget kunne rejses over for samtlige led i omsætningskæden.

3.2. Beredskab ved kemisk forurening af dyr

3.2.1. Gældende ret

Ved kemiske forureninger af dyr har Danmark i dag ikke anden mulighed for at afspærre landbrug m.v. end ved at bruge forsigtighedsprincippet eller nødretslignende foranstaltninger som hjemmel, hvis man vil forhindre, at dyr fra en besætning, der er eller mistænkes for at være kemisk forurenet, flyttes til et andet landbrug, et slagteri eller et tredje sted. Bestemmelserne i kapitel 6 i lov om hold af dyr giver fødevareministeren mulighed for at isolere eller træffe andre foranstaltninger ved sygdomme eller infektioner hos dyr, men der er i dag ingen beredskabs- eller sanktionsmuligheder ifølge lov om hold af dyr ved en kemisk forurening.

EU er på vej med en ny dyresundhedsforordning, der højst sandsynligt vil indeholde hjemmel for myndighederne til at tage beredskabsmæssige forholdsregler over for dyrehold, eksempelvis som følge af en kemisk forurening, men forordningens gennemførelse og anvendelse vil højst sandsynligt tidligst blive om et par år. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under pkt. 2.2.

3.2.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre lov om hold af dyr, således at der indsættes en konkret hjemmel til at foretage indgreb i tilfælde af kemisk forurening af dyrehold.

Bestemmelserne i kapitel 6 i lov om hold af dyr giver fødevareministeren mulighed for bl.a. at isolere eller træffe andre foranstaltninger ved sygdomme eller infektioner hos dyr. Ved den foreslåede ændring får fødevareministeren på tilsvarende vis muligheder for beredskab ved et udbrud, der ikke skyldes sygdom eller infektion, men en kemisk forurening – eller et udbrud, der mistænkes for at bunde i en mulig overordnet kemisk forurening. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes et tilfælde, som fandt sted i Danmark i 2009, hvor nogle køer døde efter at have indtaget dele af et batteri sammen med deres foder. Køernes dødsfald forekom i første omgang uforklarlige. I en sådan situation vil det kunne være relevant at bringe en bestemmelse som den foreslåede i anvendelse. Selvom det efterfølgende viser sig, at der er tale om et lokalt problem i den enkelte besætning (som var tilfældet med batteriet i 2009), vurderes det ikke at ændre på det faktum, at bestemmelsen vil være brugt i overensstemmelse med dens formål og ordlyd, idet mistanken om fare for fødevarerikkerheden i et sådant tilfælde har været berettiget.

Det foreslås, at fødevareministeren ved den foreslåede lovændring tillægges såvel en bemyndigelses- som en påbudshjemmel. I de fleste tænkte situationer vil en udnyttelse af bemyndigelsen til at fastsætte præcise regler være tilstrækkelig og at foretrække. Men som bestemmelsen er formuleret, vil fødevareministeren få mulighed for uden videre at påbyde et eller flere landbrug m.m. afspærret eller på anden måde underlagt direkte kontrol fra myndighedernes side.

På samme måde som ved sygdomme og infektioner skal der, for at et indgreb kan være effektivt, være mulighed for at lade indgrebet omfatte produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være kontamineret samt ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold.

Derfor foreslås det, at fødevareministeren også tillægges de nødvendige beføjelser på disse områder.

Endvidere foreslås det, at fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de undersøgelser for kemiske forureninger, som er en del af den foreslåede beredskabsplan, samt om offentliggørelse af resultaterne. En tilsvarende bemyndigelse har fødevareministeren i dag, i forbindelse med kortlægning af zoonoser.

Strafferammen for at overtræde et påbud om foranstaltning(er) som følge af en kemisk forurening foreslås sat tilsvarende den, der i dag gælder for overtrædelse af et påbud om foranstaltning(er) som følge af sygdomme og infektioner.

3.3. Indberetning af diagnostiske laboratoriefund

3.3.1. Gældende ret

Efter § 61, stk. 2, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om, at virksomheder og dyrehold, som er omfattet af lov om hold af dyr, for egen regning skal foretage nærmere analyser og undersøgelser, at analyseresultaterne skal fremsendes til tilsynsmyndigheden, og at analyserne skal foretages på særlige laboratorier.

Som det fremgår ovenfor under pkt. 2.3., foretages en del af disse analyser i dag af private laboratorier i ind- og udland.

Der er ikke i dag lovhjemmel til at pålægge nogen at indberette diagnostiske laboratoriefund til andre end tilsynsmyndigheden, dvs. Fødevarestyrelsen.

3.3.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevareministeriet vurderer, at det af hensyn til formålet med beslutningen om at tilvejebringe et overblik over sygdomsforekomst hos husdyr, og de muligheder, som et sådant overblik giver for bl.a. at overvåge, forebygge og bekæmpe sygdom blandt husdyr i Danmark, bør sikres, at også diagnostiske laboratoriefund fra private, herunder udenlandske laboratorier, kommer til at indgå i overblikket. Alternativt ville det blive nødvendigt at fastsætte regler efter § 61, stk. 2, i lov om hold af dyr om, at sådanne analyser skulle sendes til Fødevarestyrelsen.

Tilvejebringelse af et overblik over sygdomme hos husdyr og vildt i Danmark er nødvendigt af hensyn til det veterinære beredskab, således at rettidig indsats over for pludseligt opstået sygdom hos dyr kan iværksættes, eller således at der rettidigt kan forebygges, f.eks. ved iværksættelse af vaccinationskampagne eller lignende. Denne opgave er i dag forankret på Danmarks Tekniske Universitet.

En ordning som den foreslåede, hvorefter dyrlæger, landmænd og andre personer, der kommer i berøring med husdyr, pålægges selv at indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund direkte til den institution, som tilvejebringer sygdomsoverblikket, vurderes imidlertid at være både hensigtsmæssig og administrativt smidigere.

Det foreslås derfor, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om, at dyrlæger, landmænd og andre personer, der kommer i berøring med husdyr, skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.

Det er hensigten at udforme reglerne således, at kun positive laboratoriefund skal indberettes. Negative prøver vil ikke blive omfattet af den foreslåede ordning. De oplysninger, som skal indberettes,

vil typisk fremgå af laboratoriesvaret, herunder dyreejers eller rekvirentens navn og adresse, dyreart og antal, tidspunkt for prøveudtagning og diagnosticering samt diagnose.

Indberetning af diagnostiske laboratoriefund vil skulle foretages af den, som rekvirerer undersøgelsen. Det drejer sig navnlig om dyrlæger, men også dyreejere og andre, som kommer i berøring med husdyr og vildt, f.eks. jægere, rekvirerer diagnostiske undersøgelser på private laboratorier.

Det foreslås at indsætte hjemmel til pligtmæssig indberetning af diagnostiske laboratoriefund i både lov om hold af dyr og i lov om dyrlæger. Det skyldes, at lov om hold af dyr regulerer rettigheder og pligter for dyreejere og andre, som har berøring med dyr, mens dyrlægers rettigheder og pligter er reguleret i lov om dyrlæger.

3.4. Konsekvensændring af lov om hold af dyr § 62 efter ressortomlægning

3.4.1. Gældende ret

Efter § 62 i lov om hold af dyr kan fødevareministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan anvendes med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Endvidere kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, og uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet der har udtaget eller påbudt prøven udtaget.

Bestemmelsen har praktisk betydning i relation til mulighederne for at overvåge og bekæmpe smitsomme husdyrsygdomme.

3.4.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevareministeriet finder, at der som konsekvens af ressortomlægningen i 2007 er behov for at ændre § 62 i lov om hold af dyr, så retstilstanden føres tilbage til før lovændringen i 2005. Der er alene tale om en redaktionel ændring,

3.5. Udvidelse af kategorien ungvæg til også at omfatte handyr indtil to år

3.5.1. Gældende ret

Obligatorisk sundhedsrådgivning i kvægbesætninger er reguleret i § 14, stk. 1-3, i lov om dyrlæger og § 34 a i lov om hold af dyr.

De nærmere regler om sundhedsrådgivning i kvægbesætninger er udmøntet i bekendtgørelse nr. 786 af 25. juni 2010 om sundhedsrådgivningsaftale for kvægbesætninger, der er udstedt i medfør af § 34 a i lov om hold af dyr.

Efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1, skal den ansvarlige for besætningen indgå aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning, hvis antallet af kvæg på CHR-nummeret (på stald eller udegående) er større end eller lig med 100 køer eller 200 ungvæg.

Ungvæg er i bekendtgørelsens § 2, nr. 9, defineret som handyr under 1 år samt hundyr, der endnu ikke har kælvet (typisk op til 2½ år).

En obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indebærer i en specialiseret slagtekalvebesætning bl.a., at besætningsejeren med obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale (basismodul) må give medicin til

ungkvæg, når dyrlægen har indledt behandlingen, mens besætningsejeren med obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale (tilvalgsmodul 1) må give medicin til ungvæg i op til 30 dage.

Antallet af rådgivningsbesøg er afhængig af, hvilken type sundhedsrådgivningsaftale besætningsejeren har indgået, og om besætningen på baggrund af bøde eller dom for lovovertrædelser i forhold til dyrevelfærd, sundhed eller medicinbrug er placeret i almindelig rådgivning, ekstra rådgivning eller skærpet rådgivning.

Antallet af rådgivningsbesøg fremgår af nedenstående tabel:

		Slagtekalvebesætninger med tyrekalve (stude) over 1 år på stald	Slagtekalvebesætninger uden tyrekalve (stude) over 1 år på stald
	<i>Kategori</i>	<i>Antal besøg</i>	<i>Antal besøg</i>
Basismodul	Alm. rådgivning	2	2
	Ekstra rådgivning	2	2
	Skærpet rådgivning	2	2
Tilvalgsmodul 1	Alm. rådgivning	9	4
	Ekstra rådgivning	12	6
	Skærpet rådgivning	12	6
Tilvalgsmodul 2	Alm. rådgivning	12	12
	Ekstra rådgivning	12	12
	Skærpet rådgivning	12	12

Tabel 1: Oversigt over forskellen i antal rådgivningsbesøg i slagtekalvebesætninger med tyrekalve/stude over 1 år fra slagtekalvebesætninger der ikke opstaller tyrekalve (stude) under 1 år.

3.5.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Som det fremgår ovenfor under pkt. 2.5., har Videntret for Landbrug, Kvæg, peget på, at der ved udformningen af reglen i dyrlægelovens § 14 ikke blev taget fornødent hensyn til de tyrekalve, herunder stude (kastrede tyrekalve), som ofte først slagtes efter, at de er fyldt 12 måneder.

Fødevareministeriet er enig med erhvervet i, at det er u hensigtsmæssigt, at handyr føres til slagting uden at have nået optimal slagtevægt, fordi definitionen på ungvæg i forarbejderne til § 14 i lov om dyrlæger som utilsigtet konsekvens medfører, at en slagtekalvebesætning med blot ét handyr over 1 år skal have flere dyrlægebesøg end en besætning med f.eks. kvier på indtil ca. 2½ år. Konsekvensen bliver alt andet lige enten en dårligere indtjening for besætningsejeren, fordi dyr sendes for tidligt til slagting, eller en omkostningsforøgelse som følge af et øget antal dyrlægebesøg.

På denne baggrund foreslås det at ændre afgrænsningen af ungvæg i § 14 i lov om dyrlæger, så handyr indtil to år bliver sidestillet med hundyr, som ikke har kælvet. Forslaget vurderes ikke at have betydning for dyresundheden eller dyrevelfærden.

3.6. Straf for at undlade at efterkomme påbud i forbindelse med højt antibiotikaforbrug

3.6.1. Gældende ret

Fødevarestyrelsen fastsætter hvert år grænseværdier for antibiotikaforbrug for tre aldersgrupper af svin.

Efter § 5 i bekendtgørelse nr. 1319 af 1. december 2010 om særlige foranstaltninger til nedbringelse af antibiotikaforbruget i svinebesætninger kan Fødevarestyrelsen - hvis antibiotikaforbruget over-

skrider en eller flere af de fastsatte grænseværdier - påbyde den ansvarlige for en svinebesætning at bringe antibiotikaforbruget ned under den eller de overskredne grænseværdier senest 9 måneder efter påbuddets datering. Et sådant påbud kaldes ”Gult kort antibiotika”.

Endvidere kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i medfør af § 34 b, stk. 1, i lov om hold af dyr meddele påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i en svinebesætning til under de fastsatte grænseværdier.

I praksis vil et påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering blive kombineret med et påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under grænseværdierne senest fem måneder efter påbuddets datering. Dette kombinerede påbud, som benævnes ”Skærpet tilsyn”, vil komme på tale, hvis en besætning ved udløbet af et gult kort fortsat ikke har bragt sit antibiotikaforbrug ned under grænseværdierne, eller hvis antibiotikaforbruget har været bragt ned under grænseværdierne, men igen inden 12 måneder fra det gule korts udløb på ny overskrider grænseværdierne.

Endelig kan ministeren i medfør af § 34 c, stk. 1, i lov om hold af dyr påbyde reduktion af den maksimale belægningsgrad i en svinebesætning, hvis antibiotikaforbruget, efter at den ansvarlige for besætningen både har modtaget påbud om at reducere antibiotikaforbruget til under de fastsatte grænseværdier og påbud om skærpet tilsyn, fortsat overskrider grænseværdierne eller inden for 12 måneder igen overskrider grænseværdierne. Et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad kaldes ”Rødt kort” og vil i praksis blive kombineret med et påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under grænseværdierne.

Der er i dag ikke hjemmel til at straffe en besætningsansvarlig, som undlader at efterkomme et påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1, i lov om hold af dyr.

3.6.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Fødevarerministeriets vurdering, at det - af hensyn til målsætningen om at reducere det veterinære forbrug af antibiotika - er hensigtsmæssigt at understøtte de eksisterende påbudsmuligheder i lovens § 34 b, stk. 1, og § 34 c, stk. 1, med en mulighed for at straffe manglende efterlevelse af påbuddene med bøde. Risikoen for at kunne blive straffet forventes at øge incitamentet for at efterkomme påbuddene og dermed chancen for at nå målsætningen om et reduceret antibiotikaforbrug.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske konsekvenser for stat, region eller kommune.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Det danske kontrolsystem har hidtil vist sig så effektivt, at vi har undgået sager som dioxinsagen i Tyskland, jf. pkt. 2.2. og 3.2., og risikoen for at en lignende situation skulle opstå i Danmark vurderes derfor at være lille. Skulle en lignende situation alligevel opstå, vil det - afhængig af ulykkens omfang - få administrative konsekvenser for dele af Fødevarerministeriets administration. De administrative konsekvenser vil - afhængig af forureningens omfang - omfatte såvel administrative omstillingskonsekvenser som administrative driftskonsekvenser.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at indebære administrative konsekvenser for det offentlige af betydning. Der vurderes ikke at være konsekvenser for region eller kommune.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Som beskrevet ovenfor i pkt. 5, har det danske kontrolsystem hidtil vist sig så effektivt, at vi har undgået kemiske forureninger af dyr. Men skulle vi i Danmark mod al forventning opleve en hændelse tilsvarende den i Tyskland, vil det – afhængig af forureningens omfang - få økonomiske konsekvenser for de landbrug m.v., der bliver afspærret. De berørte virksomheders konkurrenceevne vil formentlig også blive forringet i forhold til ikke berørte landbrug m.v. Er der udelukkende tale om en national forurening, vil de danske landmænds konkurrenceevne i forhold til deres udenlandske kollegers blive berørt. Denne følge må dog tilskrives selve forureningen, ikke den foreslåede lovændring.

Forslaget om pligt til at indberette diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr vurderes ikke at få økonomiske konsekvenser af betydning for erhvervslivet. Det er hensigten at udmønte bemyndigelsen således, at kun positive fund skal indberettes, og indberetningen vil kunne foretages digitalt pr. mail eller eventuelt via en hjemmeside, hvilket betyder at omkostningerne ved indberetningen vil være meget begrænsede.

Forslaget om at udvide kategorien ungvæg til også at omfatte stude over et år vurderes at indebære en mindre besparelse for visse specialiserede slagtekalvebesætninger, som opdrætter stude til slagtning.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at indebære økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget om pligt til at indberette diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr vurderes ikke at få administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet, da det er hensigten at udmønte bemyndigelsen således, at kun positive fund skal indberettes, og da indberetningen vil kunne foretages digitalt pr. mail eller eventuelt via en hjemmeside.

Der vurderes ikke i øvrigt at være administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget om pligt til at indberette diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr vurderes ikke at få administrative konsekvenser af betydning for jægere, da det er hensigten at udmønte bemyndigelsen således, at kun positive fund skal indberettes, og da indberetningen vil kunne foretages digitalt pr. mail eller eventuelt via en hjemmeside.

Der vurderes ikke i øvrigt at være administrative konsekvenser for borgerne af betydning.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU- retten

EU er på vej med en ny dyresundhedsforordning, der højst sandsynligt vil indeholde hjemmel for myndighederne til at tage beredskabsmæssige forholdsregler over for dyrehold, eksempelvis som følge af en kemisk forurening, men forordningens gennemførelse og anvendelse vil højst sandsynligt tidligst blive om et par år.

Dette lovforslag foregriber dermed den ny dyresundhedsforordning. Kommissionen vil blive underrettet om det danske initiativ, hvis dyresundhedsforordningen mod forventning bliver vedtaget før lovforslaget.

Det vurderes, at lovforslaget ikke skal notificeres iht. informationsproceduredirektivet, Europaparlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn

til tekniske standarder og forskrifter, eller på anden måde skal forelægges Kommissionen eller de andre medlemslande til godkendelse eller nogen form for pligtig orientering.

Den bekendtgørelse, der vil blive udstedt i medfør af den forslåede § 4, stk. 2, i lov om hold af dyr, forventes forudgående at skulle notificeres efter reglerne i informationsproceduredirektivet.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter i øvrigt.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[   ]

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	For staten: Ingen/ukendte (afhænger fsv.ang. kemisk forurening af dyr af forureningens omfang) For kommuner og regioner: Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	For staten: Ingen/ukendte (afhænger fsv.ang. kemisk forurening af dyr af forureningens omfang) For kommuner og regioner: Ingen
Økonomiske og Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at indebære en mindre besparelse for visse specialiserede slagtekalvebesætninger.	Ingen/ukendte (afhænger fsv.ang. kemisk forurening af dyr af forureningens omfang)
Miljømæssige konsekvenser	Bedre sikring mod spredning af kemisk forurening.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om kemisk forurening foregriber forventet lovgivning fra EU. Den bekendtgørelse, der vil blive udstedt i medfør af den forslåede § 4, stk. 2, i lov om hold af dyr, forventes forudgående at skulle notificeres i henhold til informationsproceduredirektivet. Ingen EU-retlige aspekter i øvrigt.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om hold af dyr)

Til nr. 1.

Det foreslås at erstatte »Det Europæiske Fællesskab« med »Den Europæiske Union« og »Det Europæiske Fællesskabs« med »Den Europæiske Unions« overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-tidende nr. C 306 af 14. december 2007 udgik Fællesskabet og erstattedes af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (§ 4)

Bestemmelsen i forslaget til ny § 4, stk. 2 i lov om hold af dyr indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og godkendelse af mærker, der sælges som egnet til opfyldelse af Fødevarestyrelsens regler om mærkning af dyr. Kravet om godkendelse vil efter forslaget som noget nyt kunne omfatte mærker til svin, idet der i dag alene er hjemmel til at stille krav om godkendelse af mærker til kvæg, får og geder i medfør af EU-regler.

Det vil efter forslaget påhvile ethvert led i omsætningskæden at overholde nærmere fastsatte betingelser for, at markedsføring og salg kan ske lovligt. Betingelserne for markedsføring forventes i hovedsagen at vedrøre en række tekniske krav, som i dag findes i Fødevarestyrelsens bekendtgørelse nr. 405 af 5. maj 2011 om tekniske krav og godkendelse m.m. til øremærker, elektroniske øremærker og chip til kvæg, svin, får eller geder, og som i dag for mærker til svins vedkommende alene er rettet til besætningsejer.

Godkendelse af mærker skal efter forslaget senest foreligge, før mærket udleveres til besætningsejer eller bruger. I forbindelse med godkendelsen vil der være mulighed for at stille yderligere betingelser ud over de tekniske krav. Det er således en nødvendighed, at mærkerne før udlevering er tildelt numre, der registres i det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR). Registrering af mærkerne i CHR vil skulle ske efter Fødevarestyrelsens anvisninger. Desuden må en godkendelse forventes gjort betinget af, at leverandøren kan levere erstatningsmærker. Det forekommer, at dyr taber ét eller begge isatte mærker, og af hensyn til kontinuiteten i dyrets registrering, bør godkendelsen derfor betinges af, at der kan leveres erstatningsmærker, der er identiske med det oprindeligt isatte mærke.

Om den forslåede bemyndigelse til fødevareministeren henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I forslaget til ny § 4, stk. 3 i lov om hold af dyr gives ministeren endvidere hjemmel til at kunne påbyde, at mærker, der er solgt uden overholdelse af markedsføringsvilkår, skal fjernes fra de besætninger, hvor mærkerne er anvendt. Påbuddet vil efter forslaget kunne rettes mod ethvert led i omsætningskæden.

Såfremt tilsynsmyndigheden konstaterer, at der i en eller flere besætninger er anvendt mærker, der ikke er godkendt før udlevering til besætningsejer, vil tilsynsmyndigheden efter en almindelig proportionalitetsbetragtning skulle anvende den sanktion, der er mindst indgribende og tilpasset situati-

onen. § 63 i lov om hold af dyr giver fødevareministeren mulighed for at meddele de påbud eller forbud, der anses nødvendige for at sikre overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Hvis der er tale om et mærke, der aldrig er godkendt, kan det som udgangspunkt være tilstrækkeligt med hjemmel i § 63 at meddele forhandleren et påbud om retlig lovliggørelse ved indsendelse af en ansøgning om godkendelse. Der vil samtidig kunne meddeles forbud mod yderligere salg og distribution af mærket, til godkendelse foreligger.

Til nr. 3 (kapitel 6)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reglerne i kapitel 6, fremover ikke kun vil dreje sig om dyr, der har sygdomme eller infektioner, men også er kemisk forurenede.

Til nr. 4 (§ 30 a)

Den foreslåede bestemmelse omhandler alle former for kemiske forureninger, dyr kan være kontamineret med, herunder forureninger med radioaktive stoffer.

Hvor kontamineringen skyldes lægemidler m.v., og de ulovlige medicinrester i dyrene er en følge af, at f.eks. dyrenes foder fra producentens side er blevet blandet op med medicin, kan bestemmelsen også bringes i anvendelse.

Bestemmelsen sigter derimod ikke på situationer, hvor der f.eks. fra besætningsejerens side er tale om fejlmedicinering eller bevidst ulovlig medicinering af dyrene. I de tilfælde kan et evt. beredskab iværksættes iht. den gældende § 48.

Det foreslås, at fødevareministeren ved den foreslåede lovændring tillægges såvel en bemyndigelses- som en påbudshjemmel. I de fleste tænkte situationer vil en udnyttelse af bemyndigelsen til at fastsætte præcise regler være tilstrækkelig og at foretrække. Men som bestemmelsen er formuleret, vil fødevareministeren få mulighed for uden videre at påbyde et eller flere landbrug m.m. afspærret eller på anden måde underlagt direkte kontrol fra myndighedernes side.

For den nærmere forståelse af bestemmelsen henvises endvidere til pkt. 2 under de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§§ 36 a og 36 b)

Den foreslåede § 36 a om indberetning og offentliggørelse af de laboratorieresultater fra de undersøgelser for kemiske forureninger, som er en del af den foreslåede beredskabsplan, er en naturlig konsekvens af ønsket om at dæmme op for en kemisk forurening, og for at undgå sådanne i fremtiden. En tilsvarende bemyndigelse har fødevareministeren i dag, når det er zoonoser, der skal kortlægges.

Undersøgelsesresultaterne agtes samlet med henblik på en central bearbejdning heraf bl.a. til brug for den løbende fastlæggelse af den videre strategi til forebyggelse og bekæmpelse af kemiske forureninger. Disse oplysninger vil sammen med andre oplysninger være til rådighed for Fødevareministeriets institutioner og offentligheden.

Den foreslåede § 36 b har til formål at sikre, at alle positive diagnostiske laboratoriefund bliver indberettet til den institution, som skal tilvejebringe et overblik over sygdomsforekomst hos husdyr i Danmark. Denne opgave er i dag forankret på Danmarks Tekniske Universitet.

Pligten til at indberette positive diagnostiske laboratoriefund omfatter landmænd og andre personer, der kommer i berøring med husdyr og vildt, f.eks. jægere. Dyr læger er ikke omfattet af bestemmel-

sen, men af den tilsvarende bestemmelse i § 11 a i lov om dyrlæger (lovforslaget § 2, nr. 2). Det skyldes, at dyrlægers rettigheder og pligter er reguleret i dyrlægeloven.

Indberetningerne skal tjene til at tilvejebringe et overblik over sygdomme hos husdyr og vildt i Danmark. Dette er nødvendigt af hensyn til det veterinære beredskab for, at der kan iværksættes rettidig indsats over for pludseligt opstået sygdom hos dyr, herunder f.eks. forebyggende vaccinationskampagner.

Det er hensigten at kun positive laboratoriefund skal indberettes til. Negative prøver vil ikke være omfattet af den foreslåede ordning.

Indberetning af positive laboratoriefund forudsættes at kunne foretages digitalt pr. mail eller eventuelt via en hjemmeside

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Til nr. 6 (§ 62)

Ændringen af bestemmelsen er alene en konsekvensrettelse som følge af ressortomlægningen i 2007, hvor Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender blev nedlagt og opgaver i henhold til bl.a. lov om hold af dyr henlagt til Fødevareministeriet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 7 (§ 70)

Med de foreslåede ændringer vil det være muligt at strafforfølge det omsætningsled, der ikke efterkommer et påbud om at foranledige ulovlige mærker fjernet, jf. forslagens § 1, nr. 2, om forslag til § 4, stk. 3, og for at straffe for overtrædelser af den foreslåede § 30 a, stk. 1, jf. forslagens § 1, nr. 4.

Til nr. 8 (§ 70)

Med den foreslåede ændring af § 70 vil det være muligt at strafforfølge de svineproducenter, der undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1.

Begge typer af påbud vil i praksis blive kombineret med et påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under de fastsatte grænseværdier. Det er imidlertid alene undladelse af at efterkomme påbuddet om henholdsvis supplerende veterinærfaglig vurdering og reduktion af den maksimale belægningsgrad, der skal kunne straffes med bøde. Manglende efterlevelse af et påbud om at bringe antibiotikaforbruget ned under grænseværdierne straffes ikke, da det grundet de konkrete forhold i en besætning kan være dyrevelfærdsmæssigt nødvendigt at bruge store mængder antibiotika. I sådanne tilfælde er det derfor i stedet relevant at påbyde en ændring af forholdene i besætningen og derefter om nødvendigt at straffe den ansvarlige for besætningen, hvis påbuddet om ændring af forholdene ikke efterleves.

Til nr. 1.

Det foreslås at erstatte »Det Europæiske Fællesskab« med »Den Europæiske Union« og »Det Europæiske Fællesskabs« med »Den Europæiske Unions« overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-tidende nr. C 306 af 14. december 2007 udgik Fællesskabet og erstattedes af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (§ 11 a)

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at alle positive diagnostiske laboratoriefund bliver indberettet til Danmarks Tekniske Universitet med henblik på at tilvejebringe et overblik over sygdomsforekomst hos husdyr i Danmark.

For så vidt angår pligt til indberetning af positive diagnostiske laboratoriefund fra andre personer end dyrlæger henvises til de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 (forslaget til § 36 b). Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 3 (§ 14)

Den foreslåede ændring af bestemmelsen har til formål at ligestille handyr indtil to år med hundyr, som ikke har kælvet, i relation til antal af dyrlægebesøg. Den gældende retstilstand er en følge af den definition af ungvæg, som fremgår af bemærkningerne til den gældende § 14 i dyrlægeloven, hvor ungvæg er defineret som dels handyr under et år, og dels hundyr, der endnu ikke har kælvet, dvs. kvier op til ca. 2½ år. Da en slagtebesætning bestående af ungvæg skal have færre dyrlægebesøg med henblik på sundhedsrådgivning end besætninger med dyr, som ikke er ungvæg, medfører definitionen, at tilstedeværelsen af bare et enkelt handyr over 12 måneder i en specialiseret slagtekalvebesætning fører til, at besætningen skal have flere dyrlægebesøg. Der er imidlertid ikke dyresundhedsmæssige hensyn, der tilsiger dette, og derfor foreslås det, at handyr indtil to år i forhold til reglerne om obligatorisk sundhedsrådgivning betragtes som ungvæg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til § 3

(Ikrafttræden)

Det foreslås, at loven træder i kraft den XX 2012.

Til § 4

(Færøerne og Grønland)

Lovforslagets § 4 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at de vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 404 af 1. juni 2005, lov nr. 105 af 20. februar 2006, § 2 i lov nr. 402 af 21. april 2010 og senest ved lov nr. 603 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« ændres til: »Den Europæiske Unions«.

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om registrering og mærkning af dyr. Reglerne kan indeholde krav om, at en bestemt mærkning eller dokumentation skal anvendes.

2. I § 4 indsættes som *stk. 2-3*:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af mærker, der bringes på markedet som egnet til opfyldelse af krav om mærkning fastsat i medfør af *stk. 1, 2. pkt.* Reglerne kan indeholde bestemmelser om, at mærket skal være godkendt, før det udleveres til isættelse i dyret.

Stk. 3. Ministeren kan påbyde producenten eller enhver, der har bragt mærker i omsætning, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af *stk. 2*, at foranledige mærkerne fjernet fra de besætninger, hvor mærkerne er anvendt.«

3. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »infektioner«: »m.v.«

Kapitel 6

Sygdomme og infektioner hos dyr

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan for at udrydde, hindre, begrænse

eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, hø, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

1) For dyrehold og vildtlevende dyr:

- a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på diagnosticering,
- b) tilsyn,
- c) mærkning,
- d) behandling,
- e) vaccination,
- f) isolation,
- g) særlige betingelser for levering af dyr,
- h) aflivning af dyr, herunder i et område omkring et udbrudssted, eller slagtning på særlige vilkår og
- i) destruktion.

2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være inficeret eller kontamineret:

- a) Særlige undersøgelser,
- b) behandling,
- c) mærkning,
- d) påbud om særlig anvendelse,
- e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
- f) desinfektion,
- g) tilintetgørelse,
- h) opbevaring og bortskaffelse og
- i) destruktion.

3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:

- a) Særlige krav til indretning og drift,
- b) rengøring og desinfektion,
- c) tilbagekaldelse af godkendelse,
- d) tilsyn,
- e) afspærring,
- f) tørlægning og
- g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr samt om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer eller sygdomme, jf. stk.1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om og meddele påbud om særlige foranstaltninger med henblik på behandling af andre end de i stk. 1 omhandlede sygdomme og sygelige tilstande og forbud mod anvendelse af dyr med disse lidelser.

4. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Har dyr tilsigtet eller utilsigtet indtaget eller optaget, eller er under mistanke for at have indtaget eller optaget, kemiske stoffer, herunder radioaktive stoffer, gennem foder eller på anden måde, i en koncentration, som kan udgøre en risiko for fødevarerens sikkerhed, folkesundheden eller samfundsøkonomien, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler og meddele påbud om særlige foranstaltninger for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af en sådan kemisk forurening, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, høg, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed den kemiske forurening kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
  - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på analyse,
  - b) tilsyn,
  - c) mærkning,
  - d) behandling,
  - e) isolation, og
  - f) særlige betingelser for levering af dyr.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være kontamineret:
  - a) Særlige undersøgelser,
  - b) behandling,
  - c) mærkning,
  - d) påbud om særlig anvendelse,
  - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
  - f) desinfektion, og
  - g) bortskaffelse.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
  - a) Særlige krav til indretning og drift,
  - b) rengøring og desinfektion,
  - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
  - d) tilsyn,
  - e) afspærring,

- f) tørlægning og
- g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr samt om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af kemiske forureninger, jf. stk.1.«

5. Efter § 36 indsættes i *kapitel 6*:

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i §§ 26, 29 og 30 nævnte undersøgelser for zoonotiske smitstoffer, resultater af undersøgelser for forekomst af zoonotiske smitstoffer i medfør af lovgivningen om fødevarer samt om offentliggørelse af resultaterne.

»**§ 36 a.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i § 30 a nævnte undersøgelser for kemiske forureninger, samt om offentliggørelse af resultaterne.

§ 36 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold og andre personer, herunder jægere, skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.«

6. § 62 affattes således:

§ 62. Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan anvendes med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset om det er en myndighed under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har udtaget eller påbudt prøverne udtaget.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere bestemme eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset om det er en myndighed

»Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Fødevareministeriet, der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har rekvireret analysen.«

under Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der i henhold til bemyndigelse har rekvireret analyserne.

§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at tilkalde dyrlæge efter § 27,
- 2) overtræder § 14, stk. 3, § 16, stk. 1, §§ 18, 28 eller 42, § 44, stk. 1, 1. pkt., § 48 eller § 51,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 12, stk. 1, § 30, stk. 1, 3 eller 4, eller §§ 32, 47, 48 eller 63,
- 4) uden tilladelse, godkendelse, anmeldelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 7, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 1, eller § 13, stk. 1,
- 5) uden autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 45, stk. 1,
- 6) undlader at stille bistand til rådighed efter § 59,
- 7) undlader at give oplysninger efter § 59,
- 8) behandler dyr med receptpligtige lægemidler, uagtet vedkommende er frakendt retten efter § 68, eller
- 9) ejer eller holder dyr, uagtet vedkommende er frakendt retten hertil efter § 69.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsæt-

7. I § 70, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »efter«: »§ 4, stk. 3,« og efter »§ 30, stk. 1, 3 eller 4,«: »§ 30 a, stk. 1,«

8. I § 70, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

- »4) undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1.«

Nr. 4-9 bliver herefter nr. 5-10.

tes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 3 skal der for forhold omfattet af §§ 47, 48 eller 51 eller regler udstedt i medfør heraf ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til dyreholdets størrelse.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 2

I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 30. november 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« ændres til: »Den Europæiske Unions«.

§ 11. En dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos dyr samt vedrørende den veterinære fødevarekontrol og det veterinære fødevaretilsyn. Ministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 2. En dyrlæge skal på forlangende give ministeren enhver oplysning om forhold i forbindelse med den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 3. En dyrlæge skal føre optegnelser over anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler. Ministeren kan fastsætte regler herom samt om, at anvendelse, ordinerings og udlevering af receptpligtige lægemidler skal indberettes til eller stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at dyrlæger skal føre optegnelser over udlevering og anvendelse af andre end de i stk. 3 nævnte lægemidler.

Stk. 5. Ministeren kan som led i tilsynet med dyrlægers ordinationer af euforiserende stoffer påbyde

en dyrlæge at føre nøjagtige optegnelser over disse ordinationer.

Stk. 6. En dyrlæge skal basere indberetninger, at-tester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundlaget herfor.

§ 14. Hvis ejeren af en svine- eller kvægbesætning har indgået skriftlig aftale om basismodulet i en sundhedsrådgivningsordning efter § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til efterbehandling af svin og ungvæg, hvis dyrlægen har stillet diagnose for og påbegyndt behandling af det enkelte dyr, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. I svine- og kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 1, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til

- 1) behandling af de af besætningens svin og ungvæg, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1, og
- 2) efterbehandling af voksent kvæg.

Stk. 3. I kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 2, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til behandling af det af besætningens kvæg, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at en dyrlæge i en besætning af andre dyr end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, og som er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftale, kan ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til behandling af dyr i besætningen, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om udle-

2. Efter § 11 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 11 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at dyrlæger skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.«

3. I § 14, *stk. 1*, og *stk. 2, nr. 1*, ændres »ungkvæg« til: »ungkvæg, herunder handyr,«.

vering eller ordinerings af receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants forudgående behandling og efterbehandling af voksent kvæg i besætninger, der ikke er omfattet af sundhedsrådgivningsaftaler, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 6. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1-5, skal dyrlægen over for besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandlingen påbegyndes.

§ 3

Loven træder i kraft den xxx 2012.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

